

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/7/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8324010330
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8324010330.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša a sudcov JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA a JUDr. Mariána Sninského na verejnom zasadnutí konanom dňa 27.08.2025 v trestnej veci proti obž. A. A. a spol., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného a obhajcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/39/2024 zo dňa 26.02.2025 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/, ods. 3 Tr. poriadku zrušuje napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovaným B. C. a mladistvej D. C. v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku

O b ž a l o v a n ý c h: 1/ B. C., nar. XX. XXXXXXX XXXX v B., trvale bytom E. XXX, F. G., toho času vo výkone väzby v ÚVV Košice, 2/ ml. D. C., nar. XX. XXXXXXX XXXX v G., trvale bytom A. XXXX/XX, G.,

Podľa § 285 písm. c/ Tr. poriadku oslobodzuje spod obžaloby Okresnej prokuratúry Humenné PV 1159/23/7702-73 zo dňa 24.05.2024 pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zákona, ktorý mali spáchať tak, že

dňa 29.11.2023 v čase okolo 00.40 hod pri vchode do podchodu popod železničné koľajisko nachádzajúcom sa na ul. Chemlonskej pri priemyselnom parku Chemes v meste Humenné, prišli k poškodenému A. H. zo Sniny, ktorého stiahli vedľa schodiska podchodu a pýtali od neho peniaze, ktoré im však poškodený odmietol dať, kde ho následne B. C. chytil pod krk s vyhrážkou, že „daj mi peniaze inak ťa zabijem“, kde ho následne potom A. A. chytil za ruku poškodeného A. H., pričom mu z pravého zadného vrecka nohavíc vytiahol peňaženku, z ktorej vzal finančnú hotovosť a zvyšný obsah peňaženky vysypal na zem a následne ju zahodil a finančnú hotovosť, ktorá z peňaženky vypadla pozbierala D. C., ktorú si následne prisvojila a potom všetci z miesta odišli, čím poškodenému A. H., nar. XX.XX.XXXX v Snine, trvale bytom I., nespôsobili žiadne zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie a odcudzením finančnej hotovosti mu spôsobili škodu vo výške 150,- eur.

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchali obžalovaní.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaných A. A., B. C. a ml. D. C. za vinných zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, a to formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť tak, že

dňa 29.11.2023 v čase okolo 00.40 hod pri vchode do podchodu popod železničné koľajisko nachádzajúcom sa na ul. Chemlonskej pri priemyselnom parku Chemes v meste Humenné, vyšiel z podchodu poškodený A. H. zo Sniny, ktorý sa pri obžalovaných pristavil, ktorého stiahli vedľa schodiska podchodu a pýtali od neho peniaze, ktoré im však poškodený odmietal dať, kde sa mu následne B. C. začal vyhrážať slovami „daj mi peniaze inak ťa zabijem“, a následne A. A. chytil poškodeného A. H. za ruku a vytiahol mu z pravého zadného vrecka nohavíc peňaženku, z ktorej vzal finančnú hotovosť vo forme bankoviek, pričom mince a zvyšný obsah peňaženky vysypal na zem a peňaženku následne zahodil a finančnú hotovosť vo forme mincí, ktorá z peňaženky vypadla pozbierala D. C., ktorú si prisvojila a potom všetci z miesta odišli, čím poškodenému A. H., nar. XX.XX.XXXX v l., trvale bytom l., nespôsobili žiadne zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie a odcudzením finančnej hotovosti mu spôsobili škodu vo výške 150,00 eur.

Za to uložil obž. A. A. podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, za použitia § 38 odsek 2 Trestného zákona s prihladnutím na poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. k/, l/ a n/ a priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, za použitia § 39 odsek 5 Trestného zákona a podľa § 46 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky. Podľa § 48 odsek 2 písm. b/ Trestného zákona obžalovaného na výkon uloženého trestu zaraduje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Obžalovanému B. C. podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona za použitia § 38 odsek 2 Trestného zákona s prihladnutím na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona a neexistenciu poľahčujúcej okolnosti a podľa § 46 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky. Podľa § 48 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona obžalovaného na výkon uloženého trestu zaraduje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovanej ml. D. C. podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona v spojení s § 117 Trestného zákona, za použitia § 38 odsek 2 Trestného zákona s prihladnutím na poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j/ a l/ a neexistenciu priťažujúcej okolnosti Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov. Podľa § 119 odsek 1 Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil a určil skúšobnú dobu na 18 (osemnásť) mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal bezprostredne po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní a po poučení o opravnom prostriedku odvolanie obžalovaný B. C. a jeho obhajca, a to proti výroku o vine a treste. V zákonom stanovenej lehote podala proti rozsudku odvolanie aj obžalovaná ml. D. C. a aj obžalovaný A. A..

A. A. vzal podané odvolanie podaním zo dňa 18.6.2025 späť, preto odvolací súd uznesením zo dňa 20.06.2025 sp. zn. 9To/7/2025 predsedom senátu vzal toto späťvzatie odvolania na vedomie a vo vzťahu k tomuto obžalovanému tak rozsudok nadobudol právoplatnosť.

Obžalovaný B. C. v písomnom odôvodnení odvolania podaného prostredníctvom obhajcu najskôr poukázal na znenie skutku, pre ktorý na neho bola podaná obžaloba, a na znenie skutku, pre spáchanie ktorého bol prvostupňovým súdom uznaný za vinného. Po porovnaní znení skutkov dodal, že súd ho uznal za vinného na inom skutkovom základe, teda nebola zachovaná totožnosť skutku. Namietol, že súd nevysvetlil, prečo zmenil v rozsudku popis skutku, ktorý bol uvedený v obžalobe a na základe akých dôkazov a tvrdení vytvoril tento záver. Rozsudok je tak nepreskúmateľný. Predovšetkým namietol, že súd skutkovo ustálil, čo je zrejme aj z videozáznamu z kamery č. 7, že je zrejme, že k skutku ako bol opísaný v obžalobe nedošlo, avšak v rozsudku tomu nevenoval pozornosť a neuviedol, ako sa vysporiadal s dôveryhodnosťou poškodeného, obž. A. a obž. C.. Zdôraznil, že z prehratého videozáznamu je zrejme, že sa žiadneho trestného činu nedopustil. Poukázal na detaily tvrdení poškodeného, ktoré sa menili a ktorým ani súd neuveril, vytkol súdu, že v skutkovej vete použil vyjadrenia, ktoré sú v rozpore s prehratým videozáznamom, pretože jedinou osobou, ktorá sa naťahuje s poškodeným bol A.. Ďalej konfrontoval tvrdenia poškodeného so zisteniami z prehratého záznamu, a uzavrel, že poškodený klamal, ale i tak jeho vyjadrenia súd akceptoval, hoci mal rozpory odstrániť. Súď prispôobil svoje skutkové závery niečomu, čo nebolo ani len tvrdené obžalovaným A., C. a poškodeným. Rovnako dodal, že priebeh lúpeže, ako ho vyhodnotil súd v skutkovej vete nebol v celosti tvrdený týmito osobami a je pospájaný na základe čiastočnej výpovede A., C. a poškodeného, ktorí sa pred súdom preukázali ako nedôveryhodné osoby. Zopakoval, že záznam vyvrátil tvrdenia poškodeného, doplnil, že jeho prípadná vyhrážka by musela vyvolať nejakú reakciu u poškodeného. Poukázal opakovane na rozpory vo výpovediach poškodeného ohľadom spôsobu odobratia peňaženky a osoby, ktorá tak urobila, poukázal

na všetky detaily skutku, o ktorých poškodený vypovedal vždy inak a rozporne pri každej následnej výpovedi a rozpory ani nevedel vysvetliť. Ďalej argumentoval osobnosťou poškodeného ako požívateľa alkoholu vo väčšom rozsahu, ako osobu nevierohodnú. V ďalšej časti sa vyjadroval k osobe obžalovanej C., ktorá sa ukázala ako nedôveryhodný svedok, preukázateľne navštevovala obžalovaného A. vo výkone väzby, s obžalovaným A. majú spoločné dieťa, uvádzala klamlivé tvrdenia o údajnom chytení pod krk a zvalení na zem k čomu nikdy nedošlo a ani sám poškodený neuvádzal, žeby bol na zemi a dokonca obžalovaná fabulovala, že ho mal držať pod krkom po celý čas, jej výpovede obžalovaný nazval ako rôzne verzie pravdy, keďže z videozáznamu je zrejmé že C. klame. Ďalej uvádzal argumenty na spochybnenie vierohodnosti už ods. A., ktorého tvrdenia rovnako vyvrátil videozáznam z kamery č. 7 a ktorý svojimi tvrdeniami obviňoval zo skutku jeho, keď napr. z videozáznamu je zrejmé, že to bol práve A. ktorý sa 00.49hodine a 31 sekunde začne naťahovať s poškodeným, ktorého ťahá za múr mimo zorné pole kamery. Viaceré argumenty obžalovaného smerovali k porušeniu rovnosti zbraní, právo na spravodlivý proces, to vo vzťahu k viacerým zamietnutým návrhom obžalovaného na vykonanie listinných dôkazov a odstraňovanie rozporov a položeným otázkam jeho obhajcu, porušenie ustanovia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie vecí. Rovnako dodáva, že skutkové závery súdu sú nejasné a neúplne a súd sa nevyssporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. K porušeniu jeho práva na obhajobu uviedol, že k nemu došlo odmietnutím vykonania dokazovania, a to vykonanie rekognície, aby poškodený opoznal osobu útočníka spomedzi viacerých osôb, vykonanie konfrontácie medzi ním a poškodeným A. H., vykonanie znaleckého skúmania psychológom na skúmanie osobnosti poškodeného, vykonanie znaleckého skúmania kriminalistickým a expertíznym ústavom Policajného zboru z odboru kriminalistickej biológie za účelom zistenia, či sa na peňaženke poškodeného nachádza biologický materiál, ktorý je zhodný s jeho DNA, vykonanie znaleckého skúmania Kriminalistickým a expertíznym ústavom Policajného zboru z odboru daktyloskopia za účelom zistenia, či sa na peňaženke poškodeného nachádzajú odtlačky prstov zhodné s jeho odtlačkami, vykonanie znaleckého skúmania kriminalistickým a expertíznym ústavom Policajného zboru z odboru kriminalistickej biológie za účelom zistenia, či na zabezpečených bankovkách: 1 ks bankovka 20 € UC6289352146, 1 ks bankovka 10 € WB2703467556, 2 ks bankovka 5 € ND4027883281, YA2741049602, minca 2 € a na ďalších minciach, ktoré mal mať poškodený pri sebe a mali byť údajne poškodenému odcudzené, nachádza biologický materiál, ktorý je zhodný s jeho DNA, vykonanie znaleckého skúmania Kriminalistickým a expertíznym ústavom Policajného zboru z odboru daktyloskopia za účelom zistenia, či sa na zabezpečených bankovkách: 1 ks bankovka 20 € UC6289352146, 1 ks bankovka 10 € WB2703467556, 2 ks bankovka 5 € ND4027883281, YA2741049602, minca 2 € a na ďalších minciach, ktoré mal mať poškodený pri sebe a mali byť údajne poškodenému odcudzené nachádzajú odtlačky prstov, ktoré sú zhodné s jeho odtlačkami. Na tento účel je potrebné podrobiť tieto peniaze znaleckému skúmaniu. Vykonanie konfrontácie medzi ním a obv. A. A., vykonanie konfrontácie medzi ním a obv. D. C., Ďalej poukázal na nedostatky spočívajúce v nevykonaní ďalších dôkazov, a to merania alkoholu v krvi poškodeného, oboznámenie so správou ÚVTOS a ÚVV v Košiciach k zistenému stavu obžalovaného A. pod vplyvom alkoholu. Navrhol vykonanie všetkých vyššie uvedených dôkazov. Obžalovaný pokračoval, že u neho bola identifikovaná len ľahká opitosť, preto vie jasne vypovedať o okolnostiach, ktoré sa v ten večer udiali. Namietal ďalej niektoré nepresnosti, písárske, resp. iné zrejme nesprávnosti rozsudku (napr. Paluba chate), ktorým preukazoval nepreskúmateľnosť rozsudku. Namietol tiež skutkový záver súdu, že poškodený zostal v interakcii s obžalovanými nasledujúcich 11 minút, ku ktorému obžalovaný C. uviedol, že bol v komunikácii len s obž. A. nie s ním, pričom z prehratého videozáznamu je zrejmé, že bezprostredne pred spáchaním lúpeže on ani nestojí pri poškodenom, a súd sa mohol sám presvedčiť, kedy presne A. olúpil poškodeného a že on na tom nijako neparticipoval. Nechápe ako mohol súd za týchto okolností uveriť pravdivosti výpovede poškodeného, keď ten tvrdil, že s nikým nekomunikoval. Skutkové závery súdu o tom, že sa mal podieľať na lúpeži sú nesprávne a neopreté o žiaden relevantný zákonný dôkaz. Argumentáciu súdu, že on mal údajne dopĺňať nové informácie nielen ohľadne samotného skutku, ale aj konaniu obžalovaných, ktoré mu predchádzalo, že uviedol, že obžalovaný A. A. mal C. požičať svoju bundu, kde A. A. mal zostať len v tričku, a kde on mu mal požičať svoju bundu, uviedol, že ide o nepodstatnú skutočnosť, a založenie hodnotenia jeho osoby na niečom takom nemá logiku, keďže jeho tvrdenia v prípravnom konaní a aj pred súdom sú zhodné s videozáznamom. Či v čase záznamu 00:41:10 stojí pri poškodenom nie je podstatné, lebo k lúpeži došlo o 00:49:38, tiež je na ňom vidieť, že o 00:49 je rovnako ako C. vzdialený od poškodeného a A., navyše podľa záznamu došlo k lúpeži o 00:49:38, teda o 8 minút neskôr ako uvádza súd, tieto okolnosti súd nevyhodnotil správne. Vyjadril presvedčenie, že súd nevykonával žiaden dôkaz, ktorý by ho usvedčoval zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. K uloženému trestu uviedol, že ho považuje za neprimeraný, A. sa preukázateľne dopustil násillia voči poškodenému a trest mu bol uložený len vo výmere 2 rokov,

jemu vo výmere 4 rokov, teda je neprimerane prísny, pričom uviedol ďalšie detaily a skutočnosti, pre ktoré uložený trest považoval za neprimeraný. Z dôvodu, že rozsudok je založený na nesprávnom vyhodnotení dôkazov, skutkové zistenia sú nejasné a neúplné, že súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, v dôsledku toho tieto skutkové zistenia sú nesprávne, z dôvodu, že výrok rozsudku o vine a treste obsahuje podstatné chyby konania, ktoré vyhláseniu rozsudku predchádzali a znamenajú porušenie jeho práva na obhajobu, navrhol napadnutý rozsudok vo vzťahu k nemu zrušiť a oslobodiť ho spod obžaloby.

Obžalovaná C. v písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu uviedla, že rozsudok je vo vzťahu k jej osobe nepreskúmateľný, z jeho odôvodnenia nie je zrejmé, na základe akých skutkových záverov dospel súd prvého stupňa k záveru, že spáchala zločin lúpeže podľa ust. § 188 ods. 1 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, aby jej konanie vo vzťahu ku konaniu spoluobžalovaných mohlo byť kvalifikované ako spolupáchateľstvo v zmysle ust. § 20 Tr. zákona, pretože nebola preukázaná predchádzajúca dohoda s ostatnými spoluobžalovanými na spoločnom spáchaní zločinu lúpeže, ani žiadna konkludentná dohoda na spáchanie takéhoto trestného činu, čo vyplýva z výpovedí spoluobžalovaných. Podľa jej názoru išlo o spontánne konanie spoluobžalovaných C. a A., ona sa len nachádzala na mieste skutku a žiadnym spôsobom priamo nepodieľala na dokonaní zločinu lúpeže, a to ani čiastkovým konaním. Voči poškodenému násilie, či jeho hrozbu nepoužila v úmysle zmocniť sa cudzej veci a ani sa za týchto okolností cudzej veci nezmocnila, a to vyplýva dokonca aj z výpovede poškodeného a obdobne aj z výpovedí spoluobžalovaných. K argumentácii súdu prvého stupňa, že všetci obžalovaní spoločným konaním naplnili všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu lúpeže, a to obž. B. C. v podobe vyhrážok voči poškodenému, následne vybratie peňaženky z vrečka poškodeného v úmysle sa zmocniť finančnej hotovosti zo strany A. A. a zmocnenie sa finančnej hotovosti zo strany ml. D. C., pričom malo ísť o spoločný úmysel a konkludentnú dohodu všetkých spoluobžalovaných, kde každý si uvedomoval, že jeho konanie, ale aj konanie ostatných smeruje k spoločnému spáchaniu trestného činu, obžalovaná uviedla, že nie je správna, pretože čin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona je dokonaný okamihom použitia násillia alebo jeho hrozby v úmysle zmocniť sa cudzej veci. Obžalovaná nepoprela, že po dokonaní činu pozbierala finančné prostriedky, ale toto jej konanie po spáchaní trestného činu lúpeže nie je možné hodnotiť ako naplnenie znakov skutkovej podstaty tohto trestného činu. Podľa jej názoru nie je zrejmé, ako dospel súd prvého stupňa k záveru, že jej konanie a konanie ostatných obžalovaných preukazuje spoločný úmysel a konkludentnú dohodu na spoločnom spáchaní trestného činu lúpeže, keďže dohoda páchatel'ov, či konkludentný spoločný úmysel na spáchaní trestného činu musí byť zrejmý ešte pred jeho dokonaním, avšak takáto skutočnosť, ktorá by však tento záver súdu prvého stupňa odôvodňovala vo vzťahu ku nej ako spoluobžalovanej neexistujú a žiadny takýto dôkaz v konaní ani vykonaný nebol. Takéto posúdenie tejto veci súdom prvého stupňa je nepreskúmateľné a nezákonné. Na základe uvedených skutočností navrhla rozhodnutie súdu prvého stupňa ako nepreskúmateľné a nezákonné podľa §321 ods. 1, písm. b/, d/ Tr. poriadku zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Na základe podaného odvolania krajský súd v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadal len vtedy, ak by odôvodňovali podanie odvolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe preskúmania veci odvolací súd dospel k záveru, že odvolania obžalovaných B. C. a D. C. sú dôvodné a je potrebné napadnutý rozsudok zrušiť a spod obžaloby prokurátora týchto obžalovaných oslobodiť.

Napriek tomu odvolací súd uvádza, že okresný súd vykonal vo veci dokazovanie zákonným spôsobom a vykonal dokazovanie v dostatočne širokom rozsahu potrebnom pre rozhodnutie, teda podľa názoru odvolacieho súdu bol skutkový stav zistený dostatočne a poskytol základ pre rozhodnutie o obžalobe aj vo vzťahu k uvedeným dvom obžalovaným. Avšak súd prvého stupňa podľa odvolacieho súdu dospel k nesprávnym skutkovým záverom, a v nadväznosti na to k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, ktoré vyústilo do výroku o vine obžalovaných, hoci podľa názoru odvolacieho súdu pre takýto výrok vykonané dokazovanie neposkytlo základ.

Pokiaľ ide o rozsah a obsah súdom prvého stupňa vykonaného dokazovania, na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaných A. A., B. C., D. C., poškodeného A. H., postupom podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku čítal znalecké posudky, vypracované v trestnom konaní znalcom z odboru zdravotníctva a

farmácie, odvetvie psychiatria, MUDr. Alfonza Porvažníka č. 28/2024 na obžalovaného A. A., č. 27/2024 na obžalovaného B. C., č. 33/2024 na obžalovanú mladistvú D. C., a znalcom z odboru psychológia a odvetvie Klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých a psychológia sexuality, posudok znalkyne PhDr. et Mgr. Márie Hrehovej č. 12/2024 na obžalovaného A., č. 13/2024 na obžalovaného B. C. a na obžalovanú D. C.. Prvostupňový súd tiež vychádzal z kamerového záznamu, z ktorého vyvodil, že poškodený A. H. sa pri vychádzaní z podchodu pristavil pri obžalovaných, ktorí sa v tom čase nachádzali už von z podchodu, z kamerového záznamu mal preukázané, že poškodený zostal v interakcii s obžalovanými nasledujúcich približne 11 minút, po tomto malo dôjsť k olúpeniu poškodeného A. H. zo strany obžalovaných, pričom prvostupňový súd podotkol, že samotný priebeh skutku obžalovaní ako aj poškodený opisovali rozdielne.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd prvého stupňa vzal z výpovede obžalovaného A. A. za preukázané, že išli cez podchod, no nepamätal sa, či bol poškodený pred nimi alebo za nimi, no keď už boli hore takmer von z podchodu, pristavil sa pri nich A. H., chvíľu sa rozprávali, tento im dobrovoľne vydal drobné peniaze na polievku ako pre neho, tak aj pre D. C.. B. C. pýtal peniaze od poškodeného tiež, avšak tento mu ich odmietol vydať, načo B. C. sa začal poškodenému vyhrážať so slovami daj mi peniaze, lebo ti jednu prijebem alebo zabijem, a následne mal B. C. chytiť obžalovaného pod krk alebo za vetrovku a on vyberal poškodenému z pravého zadného vrečka nohavíc peňaženku, z ktorej vzal finančnú hotovosť vo forme bankoviek a ostatný obsah peňaženky, teda mince, vysypal na zem a peňaženku zahodil. Tieto mince mala pozbierať D. C..

Z výpovede obžalovaného B. C. mal zistené, že ku olúpeniu poškodeného skutočne došlo, avšak mal to byť výhradne A. A., ktorý mal poškodeného chytiť zozadu laktom pod krk, stiahnuť poškodeného za roh, natáľovať sa s poškodeným o peňaženku, kde poškodený sa mal brániť, a následne peňaženku získať do svojej moci a vybrať z nej obsah vo forme bankoviek. Konanie D. C. opisoval totožne ako A. A., teda že zo zeme zbierala obsah peňaženky, konkrétne mince, ktoré z nej vypadli.

Z výpovede obžalovanej ml. D. C. mal zistené, že opísala konanie v podstatných bodoch rovnako ako obžalovaný A. A., teda že to bol B. C., ktorý sa poškodenému vyhrážal zabitím, v prípade, ak mu nedá peniaze, a následne mal poškodeného zvaliť na zem. Účasť A. A. na spáchanom skutku opísala tak, že peňaženky poškodeného sa mal zmocniť A. A. tým, že ju mal vybrať z vrečka poškodenému, následne z tejto peňaženky vybrať hotovosť vo forme bankoviek, kde ona zo zeme pozbierala peniaze, teda mince, ktoré z peňaženky vypadli.

Z výpovede samotného poškodeného A. H. mal zistené, že obžalovaných stretol v podchode, kde uviedol, že obžalovaný stál za jeho chrbtom. Obžalovaní si od neho pýtali peniaze, ktoré im on odmietol vydať. Za jeho chrbtom bol B. C., ktorý na neho zakričal daj mi peniaze, lebo ťa zabijem. Túto osobu opísal ako muža s chudšou postavou, kapučňou a sivou briadkou. Následne mu vytiahli peňaženku z vrečka, nevedel, kto to bol, no peniaze z peňaženky vytriasla osoba, ktorá stála pred ním, peňaženku držala v ruke a vytriasala z nej peniaze. Táto osoba mala byť podľa opisu konania žena. Na mieste činu bola aj tretia osoba, ktorá bola po jeho pravej strane po boku, táto osoba bola muž, ktorý následne prišiel ku osobe, ktorá vytriasala peniaze z peňaženky. Peniaze mala zbierať tá osoba, ktorá vytriasala peniaze a držala peňaženku v ruke. Poškodený poprel, že by bol fyzicky napadnutý alebo že by mu bola spôsobená iná ujma na zdraví. Poškodený rovnako poprel, že by sa bránil. Uviedol, že tam len stál, pretože sa bál o svoj život.

Následne prvostupňový súd uzavrel, že z vykonania časti konania predpokladaného skutkovou podstatou trestného činu lúpeže obžalovaným A. A., okrem toho, že sám vyhlásil vinu, spoľahlivo usvedčuje aj výpoveď obž. ml. D. C., poškodeného A. H. a v konečnom dôsledku aj výpoveď obž. B. C..

Ohľadne B. C. okresný súd konštatoval, že neuveril jeho výpovedi o tom, že sa na vykonaní ani len časti konania predpokladaného skutkovou podstatou trestného činu lúpeže žiadnym spôsobom nepodieľal, a že celý skutok spáchal výhradne obžalovaný A. A., a to z dôvodu, že z výpovedí obž. ml. D. C., obž. A. A., no najmä samotného poškodeného A. H. jednoznačne vyplýva, že bol to B. C., ktorý sa mal poškodenému vyhrážať zabitím slovami daj mi peniaze, lebo ťa zabijem po tom, čo mu poškodený odmietol dať peniaze. Poškodený uviedol, že takto sa mu mala vyhrážať osoba, ktorá stála za jeho chrbtom, ktorú opísal ako muža chudšej postavy so sivou briadkou, kde tento opis zodpovedá B. C., ktorého poškodený priamo označil vo výpovedi na hlavnom pojednávaní. Súd uvádza, že trestný čin

lúpeže je dokonaný aj použitím hrozby bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, čo bolo v prípade B. C. jednoznačne preukázané. Nehodnovnosť výpovede obžalovaného B. C. videl súd v tom, že počas svojho výsluchu dochádzalo ku dopĺňaniu stále nových informácií nielen ohľadne samotného skutku, ale aj konaniu obžalovaných, ktoré mu predchádzalo. Jeho tvrdenia sa na základe vykonaných dôkazov ukázali ako nepravdivé, napríklad, keď uvádzal, že obžalovaný A. A. mal D. C. požičať svoju bundu, kde A. A. mal zostať len v tričku, kde následne mal B. C. A. A. požičať jednu svoju bundu. Toto tvrdenie bolo vyvrátené, nielen výpoveďami obžalovaných, ale aj z kamerového záznamu. Taktiež tvrdenie obžalovaného B. C. o tom, že sa poškodený mal brániť a naťahovať sa o peňaženku s A. A., nebolo preukázané, nakoľko samotný poškodený uviedol, že sa nebránil, nakoľko sa bál o svoj život. Rovnako bolo z kamerového záznamu vyvrátené tvrdenie obžalovaného, že sa nenachádzal ani len v blízkosti poškodeného, kde z uvedeného kamerového záznamu vyplýva, že v čase 00:41:10 stoja všetci obžalovaní spolu s poškodeným pri sebe na jednom mieste na ľavej strane podchodu, teda práve v mieste, kde malo dôjsť ku spáchaniu trestného činu. V spojitosti s jeho osobou prvostupňový súd zohľadnil aj z psychologického posudku závery, že tento obžalovaný je schopný správne reprodukovať prežité udalosti, no bola zachytená snaha vytvárať o sebe sociálny žiaduci obraz a prezentovať sa neúprimne, čo vypovedá predovšetkým o nekritickej, nezrelej sebaobrazke, ako aj o tendencii k fabulácii či lživosti. Vzhľadom k tomuto bolo možné podľa súdu s väčšou pravdepodobnosťou predpokladať, že počas výpovedí o skutočnostiach, pre ktoré je trestné stíhanie vedené, dochádza ku skresleniam a vedomým úpravám. Správanie sa a výpoveď obžalovaného vyhodnotil súd tak, že korešponduje so závermi znaleckého posudku.

Odvolací súd sa následne pri ďalšom posudzovaní veci a rozhodovaní sústredil už len na tie dôkazy, predovšetkým výpovede obžalovaných a poškodeného a ich zmeny, ktoré nadovšetku pochybnosť podľa názoru odvolacieho súdu poskytli základ pre také rozhodnutie, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Vzhľadom na okolnosti tejto veci tak do úvahy prichádzali ako najpodstatnejšie dôkazy vyššie uvedené, výpovede poškodeného a všetkých troch obžalovaných a navyše zásadný, rozhodujúci dôkaz poskytujúci absolútne objektívny pohľad na podstatnú časť priebehu skutkového deja (konania obžalovaných a aj poškodeného) obrazový záznam č. 7 kamery mestskej polície v Humennom (ďalej len záznam) zaznamenávajúcej miesto činu a jeho okolie v čase skutku.

Najskôr odvolací súd poukazuje na to, že prokurátor podal na obžalovaných obžaloby pre skutok, ktorého sa mali dopustiť tak, že

dňa 29.11.2023 v čase okolo 00.40 hod pri vchode do podchodu popod železničné koľajisko nachádzajúcom sa na ul. Chemlonskej pri priemyselnom parku Chemes v meste Humenné, prišli k poškodenému A. H. zo Sniny, ktorého stiahli vedľa schodiska podchodu a pýtali od neho peniaze, ktoré im však poškodený odmietol dať, kde ho následne B. C. chytil pod krk s vyhrážkou, že „daj mi peniaze inak ťa zabijem“, kde ho následne potom A. A. chytil za ruku poškodeného A. H., pričom mu z pravého zadného vrecka nohavíc vytiahol peňaženku, z ktorej vzal finančnú hotovosť a zvyšný obsah peňaženky vysypal na zem a následne ju zahodil a finančnú hotovosť, ktorá z peňaženky vypadla pozbierala D. C., ktorú si následne prisvojila a potom všetci z miesta odišli, čím poškodenému A. H., nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom I., nespôsobili žiadne zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrovanie a odcudzením finančnej hotovosti mu spôsobili škodu vo výške 150,- eur.

Súd prvého stupňa uznal obžalovaných vinnými zo spáchania skutku na tom základe, že

dňa 29.11.2023 v čase okolo 00.40 hod pri vchode do podchodu popod železničné koľajisko nachádzajúcom sa na ul. Chemlonskej pri priemyselnom parku Chemes v meste Humenné, vyšiel z podchodu poškodený A. H. zo Sniny, ktorý sa pri obžalovaných pristavil, ktorého stiahli vedľa schodiska podchodu a pýtali od neho peniaze, ktoré im však poškodený odmietal dať, kde sa mu následne B. C. začal vyhrážať slovami „daj mi peniaze inak ťa zabijem“, a následne A. A. chytil poškodeného A. H. za ruku a vytiahol mu z pravého zadného vrecka nohavíc peňaženku, z ktorej vzal finančnú hotovosť vo forme bankoviek, pričom mince a zvyšný obsah peňaženky vysypal na zem a peňaženku následne zahodil a finančnú hotovosť vo forme mincí, ktorá z peňaženky vypadla pozbierala D. C., ktorú si prisvojila a potom všetci z miesta odišli, čím poškodenému A. H., nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom I., nespôsobili žiadne zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrovanie a odcudzením finančnej hotovosti mu spôsobili škodu vo výške 150,00 eur.

Už zo znenia skutkovej vety napadnutého rozsudku je evidentné, že po vykonanom dokazovaní pristúpil prvostupňový súd k jej úprave, vynechal konanie obžalovaného B. C. „chytanie pod krk poškodeného s vyhrážkou“, po ktorom mal poškodeného chytať za ruku obž. A. a vytiahnuť mu peňaženku z vrecka, a ponechal v nej už len vyhrážku zo strany obž. C. a následné konanie obž. A.. Podstata konania obž. C. sa v oboch verziách zhodovala.

Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že k tejto úprave skutku prvostupňový súd pristúpil na základe zmeny vo výpovedi poškodeného a v spojení so skutočnosťami vyplývajúcimi z kamerového záznamu.

Na rozdiel od prvostupňového súdu však zmeny vo výpovedi poškodeného nevyhodnotil odvolací súd iba ako čiastkové a bez väčšieho významu, ale ako zásadné, radikálne, a podľa názoru odvolacieho súdu v spojení s obsahom záznamu mali viesť súd prvého stupňa nie k úprave skutku, ale k záveru, ku ktorému dospel odvolací súd.

Odvolací súd veľmi stručne zrekapituluje už len základné body vo výpovediach poškodeného a obžalovaných, ktoré sa týkajú vykonania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, pre spáchanie ktorého bola podaná vo veci obžaloba, a ktoré sa vzťahujú k najdôležitejším prvkom konania jednotlivých obžalovaných.

Z prvého výsluchu poškodeného A. H. vyplývalo, že jeden ho chytil pod krk, že ho zabije, aby dal peniaze, potom ho chytil druhý a vybral zozadu peňaženku a vytriasol peniaze, tie zbierala žena. Podľa druhého výsluchu pýtali nejaké peniaze, asi na chlast, ten s bradou ho chytil pod krk. Z tretieho výsluchu vyplývalo, že muž spoza chrbta začal kričať a chcel peniaze, lebo ho zabije, to bol ten zarastený s kapucňou (C.), z boku za ruku ho držal ten mladší (A.) a vytiahol mu peňaženku a vytriasol peniaze. Dievčina ich zbierala, slečna len zbierala peniaze. Peniaze žiadal ten mladší, on vytriasol peniaze. Z výsluchu na hlavnom pojednávaní vyplývalo, že mu šli za chrbtom a pýtali od neho peniaze, C. bol vzadu, A. a C. vpredu, vytiahli mu peňaženku, osoba za chrbtom zakričala daj peniaze, lebo Ťa zabijem a vytiahli mu peniaze, nevie kto. Peňaženku mala osoba vpredu, vytriasala peniaze. Nebol fyzicky napadnutý. Osoba, ktorá na neho kričala bol chudší. Zabitím mu hrozili hore. Slečna nepýtala peniaze, mala peňaženku v rukách, zbierala peniaze, vytriasala peniaze.

Z prvého výsluchu teraz už odsúdeného A. A. vyplývalo, že poškodený sa pristavil, rozprával sa, na C. bol vulgárny, C. ho šiel biť. On sa medzi nich postavil, pýtal od pána na polievku, dal mu, aj C.. Pán odchádzal, vzal mu z rúk peňaženku a prehľadal ju, dal si do vrecka peniaze, peňaženku vrátil. Z druhého výsluchu vyplývalo, že ponúkol poškodeného vínom, prosil ho o drobné, aj C., poškodení a C. niečo nadávali. C. povedal poškodenému daj drobné lebo Ťa zabijem, C. vzal poškodeného na bok a tam sa naťahovali, chytil ho pod krk, kričal poď a zober mu peňaženku. On to urobil, C. držal poškodeného pod krkom a on mu zobral peňaženku, C. ho pustil. Peniaze sa vysypali, pýtal od C. svetlo, svietil C., zbierali mince. C. poškodeného držal pod krkom, on ho len chytil za ruku a vzal peňaženku. C. sa poškodenému vyhrážal. C. zhadzuje všetko na neho, lebo má podmienku. Z výsluchu na hlavnom pojednávaní vyplývalo, že C. a poškodený si nadávali, jemu poškodený dal drobné, aj Kurejovej, Kuchtovi nie. C. vzal poškodeného ku košu, naťahoval sa s ním, C. ho chytil pod krk, jemu zakričal poď zober peňaženku, on pristúpil a zobral ju a dal ju C.. Mince sa rozpadli, zbierala ich C..

Z výsluchu obžalovanej C. najskôr vyplývalo, že pili víno, poškodený chcel piť víno, C. ho ponúkol, A. pýtal peniaze, dal mu, C. nedal. C. ho chytil pod krk, že keď nedá peniaze, tak mu prijebem, zvalil poškodeného na zem. Kričal, aby A. vzal poškodenému peňaženku, A. to urobil, C. mu peňaženku vytrhol, vzal peniaze, peňaženku vyhodil. Ona šla a zbierala peniaze. Z ďalšieho výsluchu vyplývalo, že A. pýtal peniaze na polievku, C. dal poškodenému víno, C. ho chytil pod krk, hodil na zem, vypadla peňaženka, A. ju dvihol, padali z nej drobné, ona ich zbierala, C. rozprával s poškodeným, si nadávali, C. ho chytil pod krk jednou rukou, chcel mu prijebať, A. videl poškodeného na zemi, tak vzal peňaženku, vypadli mince, ona ich zbierala, lúpež neplánovali. Z výsluchu na hlavnom pojednávaní vyplývalo, že C. pýtal peniaze, poškodený sa pýtal na víno, C. ho chytil za krk a zvalil, A. povedal poď zober peňaženku, A. peňaženku vybral, peniaze sa vysypali, A. jej povedal, aby ich zbierala, C. nadával poškodenému, že ho zabije, keď mu nedá peniaze na polievku, lebo A. a jej dal. A. vzal peňaženku z vrecka, C. vybral papierové peniaze. C. ho napadol, zvalil ho na zem.

Pokiaľ ide o obsah záznamu, bez toho, aby odvolací súd reprodukoval detailne aktivity jednotlivých aktérov zúčastnených pri skutku počas relevantných cca 12 min. záznamu, možno jednoznačne konštatovať, že na zázname nie je zachytený žiaden fyzický útok, atak, napadnutie poškodeného zo strany obžalovaného C.. Ak sa aj v niektorých okamihoch obžalovaný C. nachádza blízko poškodeného, a aj zoči voči, pozorovanie jednotlivých pozícií obžalovaných a poškodeného vylučujú, aby na skutku tak, ako je uvedený v obžalobe, mohol participovať obžalovaný C., čo samozrejme nevylučuje, lebo to je pozorovateľné na zázname, nejakú verbálnu interakciu obžalovaného C. s poškodeným. Avšak pri všetkých zásadných pozorovaných jednotlivostiach, ako je spadnutie pravdepodobne peňaženky poškodeného na zem, zodvihnutie peňaženky poškodeným, a s odstupom času vzhľadom na pohyby nôh fyzický kontakt medzi ods. A. a poškodeným, ktorý sa následne preniesol do miest nepozorovateľných na zázname, nie je obžalovaný C. v bezprostrednej blízkosti poškodeného ani tesne pred ani počas vykonania činu A. a evidentne situáciu spolu s obžalovanou C. len pozoruje.

Z vyššie uvedeného prehľadu tých základných častí výpovedí poškodeného a obžalovaných A. a C. vzťahujúcich sa ku konaniu obžalovaného C., je možné pozorovať, že zatiaľ čo výpoveď poškodeného sa zmenila radikálne vo všetkých dôležitých bodoch, výpovede obž. A. a obž. C. sa nezmenili vo vzťahu k tomu, že poškodeného mal fyzicky napadnúť, držať pod krkom C., dokonca ho zvaliť na zem.

V konfrontácii obsahu ich výpovedí s obsahom záznamu je potom zreteľné, že zatiaľ čo obsah záznamu potvrdzuje, že poškodený sa zmenami vo výpovediach postupne približoval k deju, ako je objektívne zachytený na zázname, výpovede obž. A. a obž. C. zostali v podobe, ktorá je diametrálne odlišná od obsahu záznamu, ich výpovede sú pritom v základe vzájomne podobné a súčasne spoločne a rovnako v rozpore so záznamom.

Na druhej strane výpovede obž. C. v podstatných bodoch týkajúcich sa jeho konania a konania ostatných aktérov zostali nezmenené a korešponujú v tomto rozsahu najviac s obsahom záznamu.

V prvom výsluchu obvinený C. tvrdil, že nechytí poškodeného pod krk, nevzal peňaženku, A. to na neho hodil. Nezaútočil na pána, A. poškodeného ponúkol vínom a rozprával sa s ním, potom sa naťahovali, potom A. držal peňaženku a vybral peniaze a C. povedal aby hľadala peniaze po zemi. Pri druhom výsluchu tvrdil, že A. sa s poškodeným rozprával, ponúkol ho vínom, poškodený odpovedal, že žbrndy nepije, Pán vytiahol peňaženku, že má peniaze, A. ho chytil za ruku, chcel peňaženku, naťahovali sa, A. ho držal zozadu pod krkom, druhou za ruku s peňaženkou. J. A. povedal, aby vzal peňaženku, on nechcel. Potom A. držal peňaženku a peniaze, povedal C. zbierať peniaze zo zeme. Nechytil pána za krk, za nič, A. a C. sa dohodli. Nemá vedomosť, že by A. a C. útok plánovali. Pri výsluchu na hlavnom pojednávaní tvrdil, že popíjali víno, poškodený mal vypité, A. sa k nemu ozval, núkal mu víno, pán odmietol, že lacné nepije, pritom vyťahoval peňaženku. Počul suchot a videl A. ako sa naťahuje s pánom, A. ho držal laktom pod krkom, druhou rukou držal pánovi ruku, bojovali o peňaženku. Jemu A. povedal, aby vzal peňaženku, on nezobral. Potom videl A. pri koši s peňaženkou a bankovkami. A. zakričal na C., aby zbierala peniaze zo zeme.

Z vyššie pomerne zostručneného (nie však na úkor rozhodujúceho obsahu) prierezu výpovede poškodeného je nado všetku pochybnosť badateľné, že práve jeho výpoveď ako obeť trestného činu sa postupom času redukovala zásadným spôsobom a prešla radikálnou korekciou. Toto zrejme zachytil aj okresný súd. Avšak na rozdiel od okresného súdu odvolací súd zredukovanie, korekciu výpovede nevnímal iba vo vecnej rovine, teda že by sa uspokojil s obsahovým výsledkom a tento by bez ohľadu na všetky ostatné okolnosti a dôkazy a „ochudobňovanie“ výpovede poškodeného zasadil do ostatného dôkazného rámca bez toho, aby prikladal tejto zásadnej redukcii a korekcii nejaký väčší význam. Naopak, podľa názoru odvolacieho súdu takáto redukcia a korekcia výpovede práve u poškodeného, ktorý mal byť predmetom útoku aj obžalovaného C., veľmi intenzívne dopadá na vierohodnosť, hodnovernosť výpovede poškodeného, a to ani nie tak zo subjektívneho pohľadu, že by poškodený zámerne, účelovo menil výpoveď, klamal, vedome chcel poškodiť tomuto obžalovanému, ako skôr z pohľadu jeho objektívnej neschopnosti v čase skutku správne a presne vnímať okolie a ľudské aktivity. Poškodený bol zjavne pod vplyvom alkoholu, čomu zodpovedajú aj záznamy o vykonaných dychových skúškach. Napokon rozhodujúci dopad na použiteľnosť jeho výpovede voči obžalovanému C. priniesol uvedený kamerový záznam. Tento bez pochyby objektívny (jediný v týchto súvislostiach v tejto veci) dôkaz potvrdzuje, že výpoveď poškodeného sa práve až po obsahovej redukcii a korekcii priblížila k skutočnému priebehu skutku, a to v tej rovine, ktorú bolo možné objektívne vizuálne vnímať.

Súčasne je nevyhnutné doplniť, že okrem poškodeného aj spoluobžalovaní A. a C. vypovedali o takých aktivitách obžalovaného C., ktoré zo záznamu vôbec nevyplývajú, na druhej strane nevypovedali o takých skutočnostiach, ktoré na zázname sú viditeľné, ako napr. moment, kedy padá na zem nejaký predmet, zrejme peňaženka poškodeného, po ktorú sa aj sám poškodený zohýba a berie ju, a to počas rozhovoru práve s ods. A.. Pritom práve z výpovede obžalovaného C. vyplýva istý moment, v ktorom (hoci sám to zrejme nevnímal, keďže o tom nevypovedal) mohlo dôjsť k padnutiu peňaženky poškodeného na zem, čo mohla byť fáza rozhovorov poškodeného s A. okolo vína, jeho kvality, postoja poškodeného k tomu.

Vzhľadom na uvedené odvolací nenašiel spoľahlivú oporu ani vo výpovedi poškodeného, ani vo výpovedi obžalovaného A. a C. ohľadom účasti obžalovaného C. na skutku. Vnímateľné aktivity obžalovaného C. (podľa záznamu) absolútne nekorešponujú ani s výpoveďou poškodeného, ani s výpoveďami spoluobžalovaných, ktorých výpovede boli od začiatku zjavne tendenčné v neprospech tohto obžalovaného (pritom vzájomne v badateľnom súlade), ich obsah bol zavádzajúci, v rozpore s realitou ako bola objektívne technickými prostriedkami zaznamenaná.

V tejto situácii potom odvolací súd musel uzavrieť, že nie je k dispozícii žiaden objektívny alebo vierohodný dôkaz, ktorý by usvedčoval obžalovaného C. zo spáchania predmetného skutku tak, ako bol uvedený v obžalobe. Konštatovania, že ak aj fyzické konanie, aktivity Kuchtu smerujúce proti poškodenému neboli dokázané, je stále možné pripustiť verbálne výhražné prejavy obžalovaného C. smerujúce proti poškodenému, lebo hoci záznam takúto akustickú stopu neobsahuje, stále je možné to vyvodiť z výpovede poškodeného, ktorá tak poskytuje podklad pre úvahy o vine obžalovaného C., sú pre odvolací súd vzhľadom na uvedené kvalitatívne vyhodnotenie výpovedí poškodeného a obžalovaných v konfrontácii s obsahom záznamu a výpoveďou obžalovaného C. neprijateľné a takýto záver nemohol obstáť. Z vykonaného dokazovania tak podľa odvolacieho súdu vyplýva, že obžalovaný C. sa skutku uvedeného v obžalobe nedopustil, a ani pre úpravu skutku, ako to urobil súd prvého stupňa neboli k dispozícii relevantné dôkazy.

Odvolací súd následne po preskúmaní veci dospel k záveru o neudržateľnosti výroku o vine aj vo vzťahu k obžalovanej D. C.. Z vyššie uvedeného nepochybne vyplýva miera a podstata účasti obžalovanej pri skutku, a žiadnym dôkazom nebolo preukázané, aby sa táto obžalovaná aktívne zapojila do či už fyzického alebo verbálneho konania proti poškodenému, tento záver vyplýva z obsahu výpovede tak poškodeného, ako aj všetkých obžalovaných. Z týchto výpovedí napokon nevyplývala ani existencia výslovnej a ani konkludentnej dohody na spáchaní činu. Napokon ani skutková veta, či už obžaloby alebo napadnutého rozsudku takúto účasť obžalovanej na konaní proti poškodenému neformuluje a uvádza len aktivitu spočívajúcu v pozbieraní vypadnutých peňazí. K právnej kvalifikácii konania obžalovanej súd prvého stupňa uviedol, že z dokazovania vyplynulo, že pozbierala peniaze vytrasené z peňaženky a tieto si následne ponechala až do chvíle, kedy nebola obmedzená jej osobná sloboda zo strany príslušníkov Policajného zboru, čiže tieto peniaze úmyselne vyhľadávala a zbierala, čím mala naplniť znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona. Tento záver oprela aj o judikatúru NS SR (rozhodnutie R 18/1994), v intenciách ktorého spolupáchateľ trestného činu lúpeže je i ten, kto sa sám nedopúšťa násilia alebo hrozby bezprostredného násilia, ale napr. koná tak, aby našiel cudziu vec, ktorej sa chce spolu s ostatnými páchatelmi zmocniť. Tu sa však musel odvolací súd stotožniť s obhajobou obžalovanej, že konanie obžalovanej muselo byť súčasťou deja zločinu do momentu jeho dokonania, čím bolo zmocnenie sa peňazí (peňaženky) poškodeného v dôsledku násilného konania ods. A.. Nejaké aktivity obžalovanej C. po tomto momente nie je možné kvalifikovať ako súčasť tohto zločinu. Napokon takýto záver nie je v rozpore ani s použitou judikatúrou NS SR, pretože v zmysle tam uvedených záverov, konanie spočívajúce v hľadaní veci, ktorej sa chce osoba zmocniť spolu s obžalovanými, by malo predchádzať samotnému zmocneniu sa veci. Hľadanie veci v tom zmysle, ako tomu bolo v tejto veci, keď mince z peňaženky, ktorej sa zmocnil ods. A., vypadli na zem, a tie obž. C. následne na pokyn zbierala (a „hľadala“ len v dôsledku tmy a použitím svetla), nie je súčasťou zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona. Odvolací súd dodáva, že prípadne kvalifikovanie tohto jej konania ako iného trestného činu neprichádzalo do úvahy, pretože pre iné posúdenie jej konania by bolo nevyhnutné výrazne zasiahnuť do skutkovej vety čím by ale totožnosť skutku nebola zachovaná, čo je však neprípustný postup, pretože súd môže rozhodovať len o skutku uvedenom v obžalobe.

Vzhľadom na všetky doteraz uvedené skutočnosti tak odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), d), ods. 3 Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovaným B. C. a D. C., a vzhľadom na to, že súdom prvého stupňa zistený skutkový stav umožnil odvolaciemu súdu vo veci rozhodnúť (§ 322 ods. 3 Tr. poriadku), odvolací súd sám podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku oslobodil obžalovaného B. C. i D. C. spod obžaloby okresnej prokuratúry, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchali obžalovaní.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.